TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Moskovan ehtojen vaikutus

Kolmannen Internationalen toisen kongressin asettamat liittymisehdot siihen pyrkiville puolueille, aiheuttivat tavattoman metelin eri maissa toisesta internationalesta eronneiden, ja kolmannelle myötätuntoisten keskustasosialististen puolueiden keskuudessa. Useampien tälläisten puolueiden keskuselimet ovat kovassa touhussa, saadakseen puolueensa aikaisemmin tekemän liittymispäätöksen puretuksi, ja toisissa maissa on tämä kysmys jo johtanut puolueen täydelliseen kahtiajakoon. Näissä puolueissa on siis käymässä perinpohjainen selvittely, jossa eritellään epävallankumoukselliset ja vastavallankumoukselliset ainekset vallankumouksellisista. Tässä on kansainvälisen proletaarisen kumousliikkeen terävä veitsi alkanut säälimättömän operationinsa, ja tämä leikkaus sattuu sangen kipeästi, niinkuin huomaa siitä ulinasta, joka Toiselta Internationalelta perintönä jääneiden näihin saakka köyhälistön mukana seuranneiden johtaja-ainesten leirissä pääsi, kun heidän kelvollisuutensa vallankumouksellisen järjestön jäseniksi asetettiin kyseenalaiseksi.

Saksassa tämä leikkaus suoritettiin riippumattomien sosialidemokraattien puoluepäivillä Hallessa.

Täällä tapahtui täydellinen pesäero monivuotisen — mitä ankarimman vallankumoustaistelun antamien kokemusten luoman menettelytapateorian ja kautskylaisen vallankumouksellisuuden välillä. Siellähän suurella enemmistöllä hyväksyttiin Kolmannen Internationalen asettamat liittymisehdot, ja seurauksena tuli puolueen täydellinen hajoaminen. Enemmistö päätti liittyä Kolmanteen Internationaleen, vähemmistön, niiden mukana tunnetuimmat johtajat: Crispien, Ledebour, Rosenfeld y.m. jäädessä edelleen riippumaan.

Nyt huutavat nämä vähemmistöön jääneet, kuinka nuo Moskovan ehtojen hyväksyjät antoivat tuolla teollaan hengenvaarallisen iskun Saksan vallankumoukselle, jonka tekijöiksi ja turvaajiksi he itsensä katsovat. Ja ehkä tuo huuto on saanut jonkun vallankumouksellista kehitystä vähemmän seuranneen työläisenkin ajattelemaan, että jos noista ehdoista sittenkin koituisi vakavaakin vahinkoa köyhälistön luokkataistelulle: se kun näyttää saavan hajaannusta aikaan työväenluokan keskuudessa.

Tuohon pelkoon nyt ei kuitenkaan ole syytä. Päinvastoin tulee tuosta hajaannuksesta — se kun tapahtuu juuri tuollaisten vallankumousta jarruttaneiden puolueiden sisällä — suuri voitto maailman vallankumoukselle. Täten tulevat työläisten rivit puhdistetuksi tuollaisista jarruttajista. Nämä eivät voi enää kauneilla fraaseillaan pettää työläisiä. Kansainvälinen köyhälistö, puhdistettuaan rivinsä epäselvistä aineksista, voi muodostaa ehjän taistelurintaman sekä suoranaisia porvareita että heidän apureitaan vastaan.

Mitä ovat sitten nämä Saksan rippumattomat tehneet vallankumouksen hyväksi? Suuria sanoja he ovat käyttäneet, mutta teossa ovat he olleet aina vallankumouksen ensipäivästä estämässä sen kehittymistä todelliseksi köyhälistökumoukseksi.

Muistamme millaisissa oloissa Saksan vallankumous syntyi. Työväestön keskuudessa vallitsi mitä päättäväisin kumouksellinen mieliala. Se oli asestettua, ensiluokkaisen sotataidon ja järjestyskyvyn omaava. Porvaristo sensijaan oli aivan neuvoton. Se ei uskaltanut edes yrittääkään sanottavampaan vastarintaan. Köyhälistösotilaat kukistivat keisarivallan ilman minkäänlaista verenvuodatusta. Sotilas- ja työväen neuvostot omasivat tämän kumouksen ensipäivinä poliittisen vallan täydellisesti; eikä näiden valtaa uhkaava vaara porvariston taholta olisi ollut minkään arvoinen.

Mutta mitä tapahtui tällöin?

Surullisen kuuluisiksi tulleet sosialismin kavaltajat: Scheidemann, Ebert, David y.m. jotka vielä vallankumouksen ensipäivänä Berliinissä levittivät lentolehtisiä, joissa mitä hartaimmin isänmaan edun nimessä pyydettiin työläisiä pysymään pois kadulta, jotka tekivät kaikkensa kumouksen puhkeamisen estämiseksi, nämä muuttuivat nyt yhtäkkiä kumouksellisiksi ja kiiruhtivat muodostamaan "vallankumouksellista" hallitusta.

Ja riippumattomat? He menivät mukaan huolimattta siitä, että he aivan hyvin tiesivät, että scheidemannien kopla ei tule johtamaan tätä kumousta työtätekevän luokan etujen mukaiseen suuntaan.

Pian saatiinkin nähdä tuon hallituksen todelliset aikeet. Ensimäinen tehtävä sillä oli porvariston etujen suojaaminen. Tätä suorittaakseen ryhtyi se ensityökseen riisumaan työväestöä aseista ja asestamaan porvaristoa. Eikä riittänyt se, että asestettiin tasavaltalaismielinen porvaristo, vaan piti ainakin johtoon saada oikein aito monarkisteja (Reinchart, joka sittemmin teurasti tuhansia spartakisteja ja järjesteli samaan aikaan riemuparaateja Hindenourgille y. m. mailmansodan sankareille) "sosialistisen" isänmaan turvaksi.

Neuvosto-Venäjän hallitus ehdotti diplomaattisten suhteiden alkamista näiden vallankumouksellisten hallitusten kesken sekä tarjosi vähäisistä varoistaan viljaakin Saksan nälkään nääntymäisillään olevalle kansalle, mutta nämä tarjoukset päättävästi hyljättiin. Riippumaton Haasekin selitti, että hänellä ei ole mitään neuvostohallitusta vastaan, mutta tällä hetkellä ei hän tahdo olla missään tekemisissä sen kanssa.

Riippumattomien ja scheidemannien välillä tuli vähän myöhemmin jonkinlaista välien kärjistymistä aina siihen saakka, että ensinmainitut jättivät paikkansa hallituksessa. Mutta itse asiassa ei tuo riita liene ollut erittäin vakavaa laatua, koskapa Haase erotessaan kiitti hallitukseen jääneitä "toverillisesta" yhteistyöstä ja toivotti heille jatkuvaa menestystä. Pääasiassa johtui tuo ero hätäpäisissä annettujen lupausten täyttämistä odottamaan jääneiden joukkojen painostuksesta ja pelosta, etteivät nämä jaksaisi ymmärtää heidän hallituksessa olonsa tarkoitusta. Tällä eroamisellaan yrittivät he pelastaa nahkansa siitä katalasta rikoksesta, jonka scheidemannien hallitus on tehnyt Saksan työväenluokkaa kohtaan. Mutta sekin oli jo myöhäistä. Heidän hallituksessaolokautenaan oli valta luisunut itseasiassa pois työväestön käsistä, sillä työväestö oli riisuttu aseista.

Mutta samanlaista on näiden riippumattomain vallankumouspolitiikka ollut vielä myöhemminkin. Hallituksesta erottuaan he kylläkin asettuivat jyrkkään oppositsioniin oikeistososialistista hallitusta vastaan — pääasiassa joukkojen karkaamis pelosta, — mutta todellista vallankumoustoimintaa ovat he aina vieroneet. Kun Noske murhajoukkoineen tammikuun päivinä teurasti spartakisteja ja rauhallisia matruuseja, häärivät riippumattomat sillanrakennuspuuhissa teurastuksen alaisena viruvan köyhälistön ja sen teurastajien välille.

Se että nämä epävallankumoukselliset johtaja-ainekset Saksassa ovat saaneet suuria työläisjoukkoja taaksensa, johtuu siitä, että kommunistinen puolue on aina perustamisestaan saakka saanut toimia ainaisen noskelaisterrorin vainon alla, joten siihen kuuluminenkin on ollut riittävä rikos tulla ammutuksi, ja kun nämä riippumattomatkin ovat esiintyneet vallankumouksellisina, puhuneet neuvostovallasta ja köyhälistön diktatuurista, käyneet ankaraa sanasotaa Noskea ja Scheidemannia vastaan, on oltu näiden mukana, ja odotettu, että nämä ryhtyvät todellakin toimimaan työväen vallankumouksen hyväksi; ovathan he esiintyneet Neuvosto-Venäjän ystävinä, vaatineet ankarasti hallitukseltaan suhteiden alkamista sen kanssa ja hieroneet kauppoja Kolmanteen Internationaleen liittymisestäkin.

Mutta nyt kun on tullut selvä pesäero, kun joukot ovat päässeet täyteen selvyyteen entisten johtajainsa epävallankumouksellisuudesta, tulevat ne suurina ryhminä liittymään todellisiin vallankumouksellisiin; tulee muodostumaan suuri todellinen köyhälistön puolue, joka kokoaa porvarillisista sovittelijoista puhdistetut rivit lippunsa alle. Köyhälistön luokkavoima tulee tämän puhdistuksen kautta suuresti kasvamaan.

Tässä on käytetty esimerkkinä Saksan tapahtumia, koska juuri siellä on tuollaisten opportunististen ainesten vaikutus köyhälistön valtaanpääsyn esteenä surullisimmin tullut näkyviin. Samanlaisia ilmiöitä on havaittavissa muissakin maissa. Näistä voidaan vetää johtopäätös: että tuollainen puhdistustyö köyhälistön riveissä on välttämätön, ja etteivät nuo Kolmannen Internationalen asettamat liittymisehdot tule johtamaan köyhälistön vallankumouksellisen luokkataisteluvoiman heikkenemiseen, kuten Crispien y. m. väittävät, vaan päinvastoin sen ratkaisevaan voimistumiseen. —

MEXICON TYÖVÄENLAIT

Mexicon asioihin sekaantumista vaativat kapitalistiset ryhmät ovat käyttäneet valttinaan syytöstä, että Mexicon vuonna 1917 hyväksymät perustuslait ovat "yksipuoliset" ja laadittu tarkotuksella vahingoittaa Amerikan "kansalaisten" — se tahtoo sanoa amerikan kapitalistien — etuja rajan toisella puolella. Yksi vastenmielisyys Mexicon perustuslaeissa on luku 123, johon sisältyy työväenlait. Kun tarkastaa Mexicon työväenlainsäädäntöä, niin ymmärtää vallan hyvin mistä kohden kenkä puristaa. Myönnettäköön, että sanotut lait ovat reformilakeja, ja että niiden täytäntöönpanon laita on niin ja näin, mutta jokatapauksessa niistä ilmenee, kuinka paljon pitemmällä sentään kehittymättömänä ja raakalaisena pidetty Mexico on sivistyneeseen Amerikkaan nähden. Missään Yhdysvalloissa ei ole lainattu sellaista huomiota työläisnaisten suojelemiseen kuin "villissä" Mexicossa.

Mexicon perustuslain luku 123:ssa säädetään pääpiirteissä seuraavaa: Maksimi työaika päivässä on kahdeksan tuntia, yöllä seitsemän tuntia; vaaralliset ja epäterveelliset työpaikat kielletään naisilta ja lapsilta alle 16 vuoden, samoin yötyö; naisten työskentely kaupoissa jälkeen kello 10 illalla kielletään; 12 vuotta vanhempien lasten työ kielletään, siitä vanhempien ja alle 16- vuotisten työaika rajotetaan 6- tuntiseksi; jokaisen palkkatyöläisen tulee saada vähintäin yhden lepopäivän viikossa; ruumiillinen ja ankarampi ponnistuksia kysyvä työ kielletään naisilta kolmen kuukauden aikana ennen synnytysaikaa, jälkeen synnytyksen on heidän saatava vähintäin kuukauden lepoaikaa, jolta ajalta juoksee täysi palkka, työpaikka ja ennen äiteysaikaa tehdyissä työsopimuksissa saadut oikeudet säilyvät muuttumattomina; imettämisaikana on äidille myönnettävä kaksi ylimääräistä lepohetkeä päivässä; vähintäin puoli tuntia kerrallaan; sukupuoleen ja kansallisuuteen katsomatta maksetaan samasta työstä sama palkka ja minimipalkka määritellään kulloinkin elintarpeiden hintoja vastaavaksi; ylityö rajotetaan korkeintaan kolmeen tuntiin päivässä ja ainoastaan kolmeen peräkkäiseen päivään ehdolla että ylityöstä maksetaan kaksinkertainen palkka; kaikki ylityö naisilta ja alle 16- vuotiailta pojilta kielletään.

Terveydenhoidon suhteen määrätään edelleen, että maatiloilla, kaivanto- ja tehdasseuduilla sekä muilla työaloilla missä suurempia joukkoja työläisiä on kokoontuneena, työnantajien on varattava työläisille mukavia ja puhtaita asuntopaikkoja, joista voidaan periä vuokraa korkeintaan o. 5 prosenttia omaisuuden veroarviosummasta. Työnantajien on myös varattava kouluja, sairaaloita ja muita tarpeellisia laitoksia paikkakunnille. Niillä työläisseuduilla, missä väestön lukumäärä nousee yli 200, täytyy erottaa 5000 neliömetrin ala maata yleistä markkinapaikkaa varten sekä kunnallisia rakennuksia varten, joihin sijoitetaan kunnallisvirastot ja yleiset huvittelupaikat. Kapakat ja uhkapeliluolat kielletään tämmöisistä työläiskeskuksista.

Asetuksista ei ole jätetty pois työväen tapaturmavakuutusta eikä turvallisuusasetuksia, jotka yleensä ovat paremmat kuin missään Yhdysvalloissa, esimerkiksi, edesvastuu tapahtumista lankeaa työnantajalle. Mutta amerikalaiselle kapitalistille lienee oudoista oudoin seuraava määräys: "Pyk. 22. Työnantaja, joka erottaa työntekijän ilman pätevää aihetta, työväenunioon eli syndikaattiin yhtymisestä tai lailliseen lakkoon osaaottamisesta, on velvotettu työläisen vaatimuksesta täyttämään työsopimuksen määräykset tai korvaamaan työmiehelle maksamalla kolmen kuukauden työpalkan. . . . ."

Niinkuin sanottu, nämä lait ovat ainakin paperilla, ja todistavat, että niiden laatijat ymmärtävät suhtautua humaanisemmin rikkauksien tuottajiin, kuin lainlaatijat rajan tällä puolella.

PALKAT ALENEVAT

Joitakin päiviä sitten pitivät Uuden Englannin valtioiden kutomatehtaiden omistajat kokouksen, missä päättivät laskea työläistensä palkkoja 22 ja puolella prosentilla. Palkanalennus koskee kaikkiaan noin 300,000 kutomatyöläistä sekä puuvilla- että villakutomoissa. Työläisillä ei ole valikoimisen varaa, muuta kuin hyväksyä työnantajien palkanalennus sillä tehtailijat ovat ilmottaneet, että tehtaita pidetään käynnissä ainoastaan sillä ehdolla että työläiset palkanalennuksen hyväksyvät. Jos työläiset siitä kieltäytyvät, niin uhkaavat tehtailijat pysäyttää kutomonsa, loputkin niistä, sillä suuri osa kutomatehtaista on nyt jo sulettu ja toisissa tehdään työtä ainoastaan kaksi tai kolme päivää viikossa.

Samaa mitä kuuluu kutomateollisuudesta, samaa kuuluu muiltakin teollisuusaloilta. Palkkain laskeminen on käynnissä kaikkialla. Kupariparoonit yli maan ovat laskeneet työläistensä palkkoja. Michiganin kuparikaivantojenomistajat alensivat hiljattain palkkoja 15 prosentilla ja sen lisäksi sulkivat osan kaivannoistaan. Tennesseen kuparikaivannoilla on myöskin laskettu palkkoja 10 prosentilla. Melkein kaikilla muillakin teollisuuden aloilla on tehty samoin.

Mutta ovatko elinkustannukset laskeneet samassa määrässä? Eivät ole. Hallituksen tilastot osottavat elintarpeiden hintojen kuluttajille laskeneen marraskuun aikana noin kahdella prosentilla. Ja tämäkin koskee ainoastaan ruokatarpeita. Asuntojen vuokrat eivät ole laskeneet nimeksikään. Polttoaineiden hinnat eivät myöskään ole laskeneet, vaan päinvastoin kohonneet talventullen. Palkkoja lasketaan 10—20 prosenttiin, mutta elinkustannuksia ei lasketa vastaavassa määrässä. Sitten täytyy vielä ottaa huomioon sen, että silloin kun elinkustannukset alkoivat huomattavammin kohoamaan neljä vuotta sitten, palkat eivät likimainkaan kohonneet samassa suhteessa. Nyt kun palkkoja aletaan laskemaan, niin elinkustannuksia ei lasketakaan samassa määrässä. Tästä kaikesta on luonnollisesti seurauksena se, että työläisten elintaso huimaavasti laskee. Tähän sitten vielä lisätään yleinen työttömyys. Niillä palkoilla mitä nyt maksetaan tulee perhe hädintuskin toimeen, vaikkapa työtä saa tehdä säännöllisestikin. Mutta kun tulee työttömyys, niin saavat työläiset ja heidän perheensä kärsiä suoranaista nälkää, nälkää kaiken rikkauden ja yltäkylläisyyden keskellä.

Mosk. Pravda kertoo, että eräässä t. k. 13 ja 14 p:nä pidetyssä Hamovnitshin piirin puna-armeijalaisten kokouksessa, johon otti osaa 750 henkilöä, puolueettomat puna-armeijalaiset huomasivat, miten monilla neuvostojen huostaansa ottamilla maatiloilla ja kommuuneissa tuotanto ei ollut asianmukaisella tasolla ja että niiden henkifökunta ei ollut mallikelpoista. Heille vastattiin, että valitettavasti löytyy monellaisia kommuuneja. Vielä huomattiin, että kommunistisessa puolueessa löytyy paljon jäseniä, jotka eivät ansaitse kommunistin nimeä. Lehti lopettaa selostuksensa, huomauttaen, että ajoittain sangen ankarasta arvostelusta ja puolueettomien suuremmasta lukumäärästä huolimatta kuitenkin hyväksyttiin kommunistien esittämät päätöslauselmat.

Suomen köyhälistön suhtautuminen kunnallisvaaleihin

Suomen äskettäin perustettu Sos. Työväenpuolue otti tarmolla osaa kunnallisvaaleihin, siten noudattaen III:nnen Internationalen viitottamaa taktiikkaa. Vaalien loistavat tulokset ovat meillä jo tietona. Allaoleva Sos. Työväenpuolueen julistus selittää selvästi missä merkeissä köyhälistö otti osaa kunnallisvaaleihin.

✣

Kapitalistista yhteiskuntaa pirstova ristiriita on luokkataistelua. Se on taistelua riistäjän ja riistetyn, sortajan ja sorrettujen välillä. Nykyisen talousjärjestelmän perusolemus saattaa kapitalistin ja työläisen taisteluun toisiansa vastaan.

Tämä taistelu kiihtyy, sillä imperialismi on kärjistänyt kapitalistisen järjestelmän vastakohdat, se on vienyt mailman taloudellisen elämän suurimpaan rappeutuneisuuteen, kausat hätään ja suureen nääntymykseen. Työväenluokan historialliseksi tehtäväksi onkin nyt tullut **kukistaa** kirousta ja onnettomuutta synnyttävä ja suojeleva kapitalistinen järjestelmä ja tilalle sosialistisen yhteiskunnan luominen.

Tämä silmiemme eteen avautunut tosiasia kutsuu meidänkin pienessä maassamme kaikkia työtätekeviä pelkäämättömään taisteluun, kutsuu kiireesti astumaan riveihin, vaatii työhön ja toimintaan politiikasta välinpitämättöminä ja tietämättömyydessä uinuvien herättämiseksi, vaatii työläisryhmien vapauttamista valkoisten sosialidemokraattien ja muiden porvarillisten pauloista. Tässä taistelussa **emme saa hyljätä ainoatakaan** entistä luokkataisteluvälinettä, kaikkia niitä on käytettävä. Niin on myös käytettävä kaikkia porvarillisen yhteiskunnan hallitus- ja hoitoelimiä, parlamenttia, niin eduskunnallista kuin **kunnallistakin.**

Tässä mielessä on puolueemme päättänyt ottaa osaa tänä vuonna toimitettaviin kunnallisiin vaaleihinkin, mistä Puoluetoimikunta jo viime lokakuulla on antanut kehotuksen maamme työläisille.

Näihin vaaleihin valmistautuvat kaikki porvarilliset, niin myös sosialidemokraattinenkin puolue. Suomen sosialidemokraattinen puolue harjottaa vaaliyllytystä puolueensa hyväksi **suurten lupausten** merkeissä. Hyvääkin parempaa sosialidemokraatit työläisille aikovat antaa, jos he vain **enemmistön** valtuustoissa itselleen saavat. Suuret saavuttamattomat lupaukset ja jyrkät sanat, se onkin sosialidemokratialle ominaista. Teot kuitenkin puhuvat toista. Tampereen kaupungin ja Viipurin maalaiskunnan sosialidemokraattien toiminta, joissa heitä on jo ollut enemmistö, osottaa, että mitään apua ei ole työtätekevälle luokalle herahtanut. Kun Tampereen sosialidemokraatit vihdoin rohkenivat sen verran tulla ulos nahastaan, ja tekivät niin vaatimattoman päätöksen, että keskeyttivät porvariston alottaman "sankaripatsaiden" rakennustyöt, niin tuli heti pysty eteen. Kapitalistit, jotka hoitavat rahalaitoksiaan, kielsivät kaiken luoton. Näin kävi jo Kotkassa vuonna 1909, jolloin siellä sosialidemokraatit valtuuston enemmistönä ollen yrittivät uduistussuunnitelmia toimeenpanna. Ja näin tulee edelleenkin käymään. Pääomamaanhan kapitalistit hallitsevat. Ja pääoman valtaa ilman pakkoa eivät ne käsistään luovuta. Kun mailmansota alkoi, ei missään parlamentissa keskusteltu siitä, julistetaanko sota, milloin ja missä. Ei, vaan päätös sodan alkamisesta tehtiin parlamentin yläpuolella muutamien suurkapitalistien ja korkeampien hallitusherrain kesken heidän salongeissaan. Niin on asianlaita meilläkin. Vallassaoleva pääomanomistajaluokka ei suostu työväen aseman parantamista tarkottaviin uudistuksiin, se valvoo vain omia ja luokkansa etuja. Korkeintaan suostuu porvaristo sellaisiin "uudistuksiin", että joku kysymys annetaan "komitean" tutkittavaksi, valmisteltavaksi ja haudottavaksi. Siitä senjälken suorin ja kieroin sanoin lörpötellään valtuustoissa ja sanomalehdissä, pääsemättä vuodessa tai kahdessa tuumaakaan eteenpäin.

Toverit, työläiset!

Me emme lähde kunnallisiin vaaleihin lupauksilla, että voimme saada parannetuksi teidän työpalkkojanne, verotaakkaanne helpotetuksi, asunto-olojanne parannetuiksi, työttömille työtä, nälkäisten perheille ravintoa, rääsyissä ja avojaloin kulkeville lapsillenne vaatetta ja kenkiä, maitotilkkaa nälästä kuihtuneille lapsillemme, opetus- ja terveysoloja parannetuiksi. Näitä kauniita asioita emme voi toteuttaa. Jos me lupaisimme, niin silloin tapahtuisi teitä työläisiä, köyhälistöä kohtaan suuri petos. Me sanomme, että nämä eivät ole toteuttavissa porvarillisessa yhteiskunnassa, ne ovat toteutettavissa vasta sitten kun me olemme voiton saavuttaneet.

Me emme lähde kunnallisiin vaaleihin myöskään siinä mielessä, että meidän täytyisi saada mahdollisimman **suuri äänimäärä** ja edustajain enemmistö. Ei.

Me lähdemme kunnallisiin vaaleihin siinä mielessä, että me saamme **joukkoihin herätetyksi poliittista harrastusta,** että me saamme työväen **järjestöt heräämään, vilkkaaseen ja aktiiviseen poliittiseen toimintaan,** että me saamme joukkoja **kannattamaan meidän tunnussanaamme — taisteluun sosialistisen yhteiskunnan puolesta!**

Me lähdemme kunnallisiin vaaleihin voidaksemme tehdä kunnanvaltuustotkin **joukkoja herättäviksi paikoiksi,** sillä sinne valittujen puolueemme jäsenten velvollisuutena tulee olemaan vastustajain paljastaminen, niiden demokraattisten harhaluulojen selvittäminen proletariaatille, joka vielä niihin uskoo ja niiden toivossa elää. Me tahdomme saada kunnallisetkin laitokset palvelemaan joukkotaistelumme päämääriä ja tehtäviä.

Olkoonpa valtuustoon tullut valituksi yksi tai kaksi puolueemme jäsentä tai vaikkapa valtuuston enemmistönkin, niin heidän tehtävänään on pitää yllä selvää, horjumatonta marxilaisen **luokkataistelun henkeä hetkeksikään ei saa unohtua** pikkuporvarillisten uudistusten ja laastaroimisen tielle. **Joka tilaisuudessa** on osotettava se raja, missä vastustajamme asettuvat suuria muutosesityksiämme vastaan. Jos edustajamme valtuustossa on yksinään, on hänen **tehtävä esityksiä kaikissa asioissa etujen saamiseksi köyhemmälle väestölle.** Jos on enemmistö, on heidän **pelkäämättä ristiriitaa** kunnallis- ja valtiohallinnon kanssa **ajettava päätökseen** asiat **köyhien etujen mukaisesti.** Siis päättäkää poistaa verotaakka köyhiltä kunnan asukkailta ja säätäkää verot vain tulojen saajille, rikkaille. Päättäkää työttömille maksaa palkka, kun he ilman omaa syytä saavat kärsiä työttömyyden raskaat seuraukset. Päättäkää vaatettaa alastomat, vaivaiset ja vanhukset. Päättäkää lapsille, työkyvyttömille ja vanhuksille antaa riittävä ravinto. Päättäkää laajoista opetus- ja terveyshoidollisista uudistuksista. Päättäkää näistä ja monista muista köyhien etujen vaatimuksista asioista. Mutta silloin te päässettekin asian ytimeen. Heti ensimäisen päätöksen tehtyä joudutte ristiriitaan kunnallis ja valtiohallinnon kanssa. Porvaristo nousee hirmuisena teitä vastaan ja sosialidemokraatit koettavat hypätä välissä sanoen teille: "ollaan kohtuullisia vaatimuksissamme, tyydytään kohtuullisiin annoksiin," tai toisessa tapauksessa asettuvat muun porvariston rinnalle. Porvarillisen yhteiskunnan **laki,** maistraattinen, kuvernööreineen, oikeusministereineen nousee näitä päätöksiämme vastaan. Joka askeleelle ilmestyy porvarillisen yhteiskunnan luokkaetuja suojeleva laki. Köyhien etujen mukaisesti tehty päätös ei läpäise. Päätöksestänne valitetaan, se — kumotaan.

Tämän kouraantuntuvan, omakohtaisen kokemuksenne perusteella tulevat työläiset huomaamaan, että köyhälistön etuja vastaavia toimenpiteitä ei voida porvarillisessa yhteiskunnassa saada toteutetuiksi, vaan käy tämä päinsä vasta silloin kun luokkalait ja luokkaedut ovat saadut kokonaan poistetuiksi.

Tämän kokemuksen perusteella voivat työläiset päästä selville, että sosialidemokraattien suuret lupaukset ovat toteutumattomia, että he **pettävät** proletariaatin laajoja joukkoja niillä ja myyvät joukkojen edut sillä, että he puoltavat hetkellisiä etuolkeuksia **työläisten vähemmistölle,** että he levittävät porvarillisia aatteita ja valkutusta, että he itse teossa oat porvariston liittolaisia ja renkejä.

Tässä mielessä käymme me, toverit, kunnallisiin vaaleihin.

Taisteluun — sosialistisen yhteiskunnan puolesta!

Suomen Sosialistisen Työväenpuolueen Puoluetoimikunta.

Neuvosto-Venäjän paikalliset elimet v. 1920

Mitä tuloksia toimeenpanevat komiteat ovat saavuttaneet työtätekevien vallan voimassaolon kolmannen vuoden kuluessa, mitä tulee paikallisen hallinnon elinten järjestelyyn, se käy esiin, kun tarkastamme seitsemännen yleisvenäläisen neuvostojen kokouksen päätösten toteuttamistuloksia paikkakunnilla.

Neuvostot ja toimeenpanevat komiteat, jotka syntyivät maajojen työtätekevien kansankerrosten vallankumouksellisen luomistyön tuloksena, ilmenivät voimassaolonsa ensimäisenä vuotena, varsin erilaatuisena sekä yleiseen rakenteesenesa kuin myöskin eri osiensa järjestykseen nähden. Koko vuoden 1919 kuluessa tehtiin työtä lakkaamatta tämän suunnattoman hallintokoneiston eri osien yhdistämiseksi ja koko sen rakenteen yksinkertaistuttamiseksi. Sittenkuin neuvostojen seitsemäs kokous oli vahvistanut yhdenmukaisen järjestyssuunnitelman toimeenpanevia komiteoja varten, alkoivat viimeksimainitut liittämään osastoihinsa kaikki vielä tämän järjestyksen ulkopuolelle jääneet. Kuvernementin hallintoa koskevan koko työn yhdistäminen paikallisen täytäntöönpanevan komitean yhtenäisen johdon alle, siitä vielä erillään olevien laitosten ja järjestöjen yhteensulattaminen sen osastoihin, seitsemännen kokouksen vahvistaman periaatteen mukaan, sen kaksinainen alistautuminen, sen vuorovaiktuksen määrittely niiden ja keskuselinten välillä, mikä varaisi mahdolisimman laajan tuotannon ja koneiston työn nopeuden, eikä häiritseisi paikallisten järjestöjen alotetta — siinä neuvostovallan kolmannen vuoden rakennustyön perustehtävä.

Tämä perustehtävä syrjäytti toiselle sijalle vuonna 1919 erinomaisen kärjistyneen kysymyksen täytäntöönpanevan komitean ja niiden osastojen suhteesta kansankomisariaatteihin, tämä kun ilmeni osana yhteisestä kysymyksestä "keskuksen" suhteesta "paikkakuntaan". Seitsemännen kokouksen päätös tässä kysymyksessä heikensi heti sen kärjistyneisyyden. Suuntaviivat sen käytännölliseksi ratkaisemiseksi olivat siksi selkkaperäisesti määritellyt, että toimeenpanevan yleisvenäläisen keskuskomitean viimeisen istunnon asettama komitea tarkotuksessa määritellä toiminnan rajat keskustan ja paikallisten laitosten välillä ei pitänyt tarpeellisena tehdä minkäänlaisia lisäyksiä tätä asiaa koskevaan neuvostojen seitsemännen kokouksen päätökseen nähden.

Täytäntöönpanevalta komitealta vaatii nyt ehdottomasti ratkaisuaan kysymys koko kuvernementin vallankoneiston yhdistämisestä. Venäjän kommunistisen puolueen yhdeksännen kokouksen päätös välttämättömyydestä luoda yhteinen yleisvaltakunnallinen taloudellinen suunnitelma asetti myöskin toimeenpanevien komiteain tehtäväksi laatia järjestyssuunnitelman kuvernementtielinten toimintaa varten, ensikäteen taloudellisten, mutta sitten myöskin kaikkien muiden. "Suunnitelma on välttämätön. Ilman suunnitelmaa ei työtä voi tehdä" — siinä toimeenpanevain komiteain tunnuslause v. 1920. Miltei kaikissa neuvostojen kuvernementtikokouksissa ja kuvernementineuvoteluissa harkitaan kysymystä lähimpien töiden sunnitelmasta. Toisissa täytäntöönpanevissa komiteoissa määritellään työsuunnitelma lähimpiä viikkoja tai kuukausia varten, toiset käsittävät kysymyksen jo laajemmalta kannalta ja laativat erikoiskohtaisen kuvernementtitaloussuunnitelman vuotta 1921 varten.

Samat syyt, jotka aiheuttivat taloudellisen työn yhteensovelluttamisen tarpeellisuuta, s.o. järjestävien ja teknillisten voimien sekä varojen riittämättömyys kuin myöskin niiden riistäminen virastollisen separatismin vallitessa asetti toimeenpanevien komiteain eteen kysymyksen myöskin hallintoa koskevain elinten työn suuremmasta sopusuhtaisesti tekemisestä. Työn parallellismin poistaminen tälläkin alalla, hallintoa koskevan koneiston yksinkertaistuttaminen, virastovälisten laitosten lukumäärän vähentäminen, virkavalta-isuuden heikentäminen, missä suhteessa meidän laitoksemme ovat niin rikkaat — siinä tehtävät, joita tulevaisen toimintavuoden tulee käytännössä ratkaista.

Taloudellisten ja hallinnollisten elinten työn sopusuhtaan saattaminen kuvernementtirajojen piirissä aiheuttaa samanlaista sopusuhtaan saattamista enemmän laajassa mittakaavassa, kokonaisen alueen rajojen sisäpuolella, antamalla alotteen jakopysyvien järjestöjen tahi ajottain kokoonkutsuttujen kuvernementtivälisten neuvotelujen muodostamiselle, kuten tapahtui Arkangelissa, jossa kokoontuivat Arkangelin, Vologdan ja Pohjois-Dvinskin toimeenpanevien komiteain edustajat neuvottelemaan.

Samaan aikaan toimeenpanevan komitean eri osastojen työn sopusuhtaistuttamisen kanssa suoritetaan työtä toimeenpanevan komitean puhemiesneuvoston muodostamiseksi, se kun ilmenee elimenä, joka yhdistää koko työn kuvernementissä. Entinen järjestymättömyys työhön näiden hävää; sen sijaan, että ratkaistaan loppumaton luku asioita sen mukaan kun ne ovat saapuneet, tehdään työtä määrätyn suunnitelman mukaan, joka antaa etusijan pääkysymyksille ja asettaa toisarvoiset kysymykset toiselle sijalle. Työn määrätty suunnitelma aiheuttaa järjestysmuutoksia: Toimeenpanevan komitean huomattavimpien osastojen johtajain kokouksen puhemiesneuvosto muuttuu yhtenäiseksi kokonaisjärjestöksi, joiden jäsenet toteuttavat hallinnoissa alati määrättyä työtä.

Kuvernementtikeskustan voimistuminen ilmeni tulokseltaan alkuna koko kuvernementtikoneiston yhdistämiseksi, läheisemän yhteyden aikaansaamiseksi kihlakuntain ja voolostien välillä. Kuluvan vuoden kevällä lähetetään kihlakuntien toimeenpanevien komiteain jäsenten kolmasosa alituista työtä varten voolostien toimeenpaneviin komiteoihin. Kuvernementien ja kihlakuntien toimeenpanevien komiteain yhteyteen järjestetään säännöllisesti kokoonkutsuttuja neuvotteluja kihlakuntien ja voolostien toimeenpanevain komiteain jäsenistä.

Tämä taas johtaa voolostien toimeenpanevien komiteain vahvistumiseen. Huolimatta järjestävien voimien